

Sygn. akt XI GC 657/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muzyka

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 roku w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 657/18, dnia 17 grudnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 marca 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w S. wniosła przeciwko (...) Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 17 712 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, iż dnia 3 października 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. nr rej. (...) należący do W. P.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) Towarzystwem (...) spółką akcyjną w W.. Powódka w imieniu poszkodowanej dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne, w toku którego ustalił i przyznał poszkodowanemu odszkodowanie tytułem szkody całkowitej.

Dnia 3 października 2017 r. J. P. (1) zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu w kwocie 200 zł netto. Dnia 13 grudnia 2017 r. poszkodowany zwrócił powódce wynajęty pojazd. Dnia 21 grudnia 2017 r. J. P. (1) zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu z tytułu najmu pojazdu zastępczego w stosunku do (...) Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W.. Dnia 21 grudnia 2017 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 17 712 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 72 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 200 zł netto.

Powódka zgłosiła roszczenie ubezpieczycielowi sprawcy, który odmówił wypłaty odszkodowania tytułem najmu pojazdu zastępczego, kwestionując skuteczność umowy cesji.

Mimo skierowanego wezwania do zapłaty, ubezpieczyciel sprawcy podtrzymał swoją dotychczasową decyzję.

Nakazem zapłaty z dnia 21 marca 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie, pozwane towarzystwo ubezpieczeń wniosło sprzeciw od ww. nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała konieczność najmu pojazdu zastępczego wskazując, iż faktycznym poszkodowanym jest W. P. zaś kierującym pojazdem w momencie zdarzenia był K. P.. Nadto pozwana zakwestionowała legitymację czynną powódki. Finalnie pozwana podniosła, iż już dnia 23 października 2017 r. poinformowano pełnomocnika W. P. o zakwalifikowaniu szkody jako całkowite, przy czym dnia 17 listopada 2017 r. doszło do zbycia pozostałości pojazdu na rzecz nabywcy wskazanego przez pozwaną, zaś odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej zostało zaksięgowane na rachunku pozwanej dnia 4 grudnia 2017 r. Finalnie W. P. oraz J. P. (1) w okresie szkody dysponowali również innymi pojazdami, którymi mogli zastąpić pojazd uszkodzony.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 3 października 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. nr. rej. (...) należący do W. P., w momencie zdarzenia pojazd był kierowany przez K. P..

Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) Towarzystwem (...) spółką akcyjną w W..

Poszkodowana udzieliła powódce pełnomocnictwa, która dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne.

Dowód:

- akta szkody nr 23744927/2 k. 48-182;
- notatka policji z dnia 3 października 2017 r. k. 109-111;
- zgłoszenie szkody k. 177-178;
- dokumentacja fotograficzna k. 179-198;
- zeznania świadka W. P. k. 296-296, 298;
- zeznania świadka J. P. (1) k. 296-297;
- zeznania świadka K. P. k. 297-298;

Dnia 3 października 2017 r. J. P. (1) zawarł z powódką umowę najmu pojazdu marki F. nr rej. (...). W umowie strony ustaliły dobową stawkę najmu na kwotę 200 zł netto.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 3 października 2017 r. k. 19;
- zeznania świadka W. P. k. 296-297, 298;
- zeznania świadka J. P. (1) k. 296-297;

Dnia 18 października 2017 r. pozwane towarzystwo ubezpieczeń sporządziło kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu, kwalifikując szkodę jako całkowita, ustalając ubytek wartości na kwotę 20 200 zł zaś wartość pozostałości na kwotę 4600 zł.

Dowód:

- kalkulacja naprawy k. 157-169;

Dnia 17 listopada 2017 r. W. P. zbyła pozostałość uszkodzonego pojazdu za kwotę 4600 zł.

Dowód:

- umowa sprzedaży samochodu z dnia 17 listopada 2017 r. k. 21;

Decyzją z dnia 1 grudnia 2017 r. zakwalifikowano szkodę w pojeździe poszkodowanej jako szkodę całkowitą, ustalając jej wysokość na kwotę 20 200 zł.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 1 grudnia 2017 r. k. 104-105;

Przelewem z dnia 4 grudnia 2017 r. pozwana wypłaciła na rzecz poszkodowanej kwotę 20 200 zł tytułem odszkodowania.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 47;

Dnia 13 grudnia 2017 r. J. P. (1) zwrócił powódce wynajęty pojazd zastępczy.

Dnia 21 grudnia 2017 r. powódka wystawiła na rzecz J. P. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 17 712 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 72 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 200 zł netto/doba.

Tego samego dnia J. P. (1) zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności na podstawie której zbył na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 3 października 2017 r. w stosunku do (...) Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W..

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 20;

- umowa cesji wierzytelności z dnia 21 grudnia 2017 r. k. 22;

- oświadczenie k. 98;

Pismem z dnia 27 grudnia 2017 r. powódka dokonała zgłoszenia wierzytelności z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 17 712 zł oraz roszczenia z tytułu kosztu parkowania uszkodzonego pojazdu w kwocie (...),(...)

Dowód:

- pismo z dnia 27 grudnia 2017 r. k. 13;

- dowód nadania k. 14-15;

- wydruk śledzenia k. 16-17;

Decyzją z dnia 31 stycznia 2018 r. pozwane towarzystwo ubezpieczeń odmówiło wypłaty odszkodowania wskazując, iż umowa cesji nie została podpisana przez właściciela pojazdu.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 31 stycznia 2018 r. k. 90;

Pismem z dnia 31 stycznia 2018 r. powódka podniosła, iż wynajęcie pojazdu zastępczego i zbycie wierzytelności nie wymaga konieczności wykazania umocowania dla korzystającego z pojazdu.

Dowód:

- pismo z dnia 31 stycznia 2018 r. k. 86-88;

Decyzją z dnia 5 lutego 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy odmówił wypłaty odszkodowania tytułem najmu pojazdu zastępczego kwestionując zasadność najmu oraz legitymację czynną powódki.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 5 lutego 2018 r. k. 18;

Po szkodzie z dnia 3 października 2017 r. poszkodowana nabyła pojazd marki T. (...) dnia 15 grudnia 2017 r.

Poszkodowanej przysługiwało uprawnienie do odliczenia 50 % VAT z tytułu eksploatacji pojazdu.

Dowód:

- wydruk (...) k. 354-356;

- zeznania świadka W. P. k. 376;

- pismo z dnia 18 września 201 r. k. 392;

Uszkodzony pojazd stanowił własność W. P.. W. P. nie kieruje osobiście samochodem, choć ma prawo jazdy.

J. P. (1) wykorzystywała najęty pojazd do „wożenia” J. P. (2) do pracy i do chorej mamy. W. P. woził mąż, a czasami syn K. P.. W czasie uszkodzenia pojazdu samochodem kierował syn W. P.. Pojazd najęty był wykorzystywany głównie do prowadzenia działalności gospodarczej J. P. (2).

W dniu kolizji pojazd prowadził K. P..

Dowód:

- zeznania świadka W. P. k. 296-296, 298;

- zeznania świadka J. P. (1) k. 296-297;

- zeznania świadka K. P. k. 297-298;

- notatka policji z dnia 3 października 2017 r. k. 109-111;

W przypadku szkody całkowitej, uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego nie jest powiązany z czasem jego naprawy, nie zależy zatem od kwestii technicznych.

Stawki za wynajem pojazdu V. (...) lub jego odpowiednika w opcji bez limitu kilometrów dziennego przebiegu, z pełnym ubezpieczeniem OC/AC/NW, z wykupionym udziałem własnym w szkodach, w końcu 2017 r. zawierały się w

przedziale ok 168-224 zł netto/dba, średnio 192 zł netto/doba. Stawka użyta przez powódkę w umowie najmu i fakturze za wynajem pojazdu zastępczego, wynosząca 200 zł netto, mieściła się w przedziale stawek stosowanych ówczesznie na rynku lokalnym, będąc nawet niższą od stawki przeciętnej, zatem nie można jej uznać za zawyżoną.

Dowód:

- opinia biegłego sadowego W. S. k. 319-326, 347;

Sąd zauważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Podstawę prawą żądania pozwu stanowi norma wyrażona w art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którą przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie z normą wyrażoną w § 4 art. 822 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Odpowiedzialność pozwanej wynika również z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Norma zawarta w art. 35 ustawy stanowi, iż ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela wobec poszkodowanego obejmuje szkody na osobie oraz szkody w mieniu (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Zgodnie z normą wyrażoną w art. 436 § 2 k.c., w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód na zasadach ogólnych. Oznacza to, że odpowiedzialność za skutki takiego zdarzenia oparta jest na zasadzie winy (art. 415 k.c.). Natomiast zgodnie z normą zawartą w art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Rolą odszkodowania jest wyrównanie uszczerbku majątkowego poszkodowanego – również przy cesji wierzytelności. Stąd zawsze dla ustalenia odszkodowania konieczne jest określenie faktycznego uszczerbku w majątku poszkodowanego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu, ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

Sporna była wysokość szkody, gdyż powódka wskazywała, że pozwana mimo zawarcia umowy cesji oraz łączącej powódkę z J. P. (1) umowy najmu pojazdu zastępczego niesłusznie odmówiła wypłaty odszkodowania

W spornym zakresie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, zeznaniach świadków oraz opinii biegłego sadowego W. S., który ustosunkował się na rozprawie do podniesionych zarzutów.

Pozwana podniosła skuteczny zarzut breku legitymacji strony powodowej.

Zgodnie z normą zawartą w art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z kolei norma zawarta w art. 510 § 1 k.c. stanowi, iż umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Jak wynika z przedłożonych dokumentów oraz zeznań świadków, poszkodowanym w niniejszej sprawie była W. P. a nie jej małżonek J. P. (1) czy tym bardziej syn K. P.. Z zeznań ww. świadków wynika, że uszkodzony pojazd stanowił własność W. P.. W. P. nie kieruje osobiście samochodem, choć ma prawo jazdy. J. P. (1) wykorzystywała najęty pojazd do „wożenia” J. P. (2) do pracy i do chorej mamy. W. P. woził męża, a czasami syn K. P.. W czasie uszkodzenia pojazdu samochodem kierował syn W. P.. Pojazd najęty był wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej J. P. (2). W ocenie Sądy powyższe zeznania wskazują, że pokrzywdzonym w sprawie była W. P.. Powódka dochodząc roszczenia od pozwanego powinna wykazać zawartą umowę najmu z W. P. i cesję, w której ww. byłaby stroną umowy. Powyższe potwierdza umowa sprzedaży z dnia 17 listopada 2017 r. (k. 21). Wskazać należy, że w dniu kolizji pojazd prowadził K. P..

Nie ma natomiast podstaw do przyjęcia, aby stroną umowy najmu i cesji powinien być J. P. (1). J. P. (1) nie jest poszkodowany w niniejszej sprawie. Poszkodowaną jest W. P..

Mając powyższe na uwadze, wobec niewykazania przez powódkę legitymacji czynnej oraz wobec nieprzedłożenia stosownych pełnomocnictw, upoważnień do działania J. P. (1) w imieniu poszkodowanej W. P. powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku, znajduje podstawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c. i 100 k.p.c. Ponieważ powódka przegrała sprawę w całości, winna zwrócić pozwanej wszystkie poniesione przez nią koszty. Na koszty poniesione przez pozwaną składa się opłata od pełnomocnictwa 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika 3600 złotych ustalone na podstawie (§2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za radców prawnych).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

(...)

Sygn. akt XI GC 657/18, dnia 17 grudnia 2019 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

3. (...)

(...)